

[Sigsgaard.]

yderligere forringer til 382 kr. månedlig med 32 pct. skat, 140 kr. månedlig, i alt 1.237 kr. månedlig.

To almindelige mennesker har tilsammen 1.710 kr. skattefrit om måneden. Vi bliver snydt for 473 kr. hver måned, fordi en vielsesattest betyder, at en kvinde hverken er menneske eller borger i et frit demokrati, men snarere er en papegøje, som manden har til tidsfordriv, som man støtter med et par øre til foder. Jeg har appelleret til et par damer, Clara Munck og Nathalie Lind, og til Politiken, men da jeg ikke er noget kendt navn inden for de økonomisk velpolstrede kredse og samme kredse står uforstående over for, hvorfor rakket ikke er glade og tilfredse for den feudale godgørenhed, venter jeg mig ikke noget svar fra samme. Det er grundlovsstridigt at berøve et menneske sin borger- og ejendomsret, selv om dette kun er en kvinde, på grund af et papir, en vielsesattest. Det er underligt at bemærke, at vore kvinder på tinge ikke arbejder for deres køn, men kun er transitorer for noget, mænd.“

Jeg synes, det ganske glimrende rammer i plet det, jeg gerne har villet have frem nogle gange her i tinget, og jeg benytter altså lejligheden til endnu en gang at røre ved det i håb om, at det dog måske giver et resultat.

Nu kommer socialministeren, vistnok engang formand for Dansk Kvindesamfund, med et forslag om, at folk skal have reduceret pension, hvis de har giftet sig. Det må VS tage afstand fra. Der er en række andre ting, som jeg kunne være kommet ind på ved denne lejlighed, men det har været berørt, og det skal jeg lade ligge, idet jeg skal indskrænke mig til fortrinsvis at fremdrage dette ene punkt.

Det er kommet mig for øre, at alene i Københavns kommune skulle der være 3.000-4.000 pensionister, der på grund af disse tåbelige bestemmelser ikke gifter sig og ikke flytter sammen, men opretholder deres egen bolig, fordi de simpelt hen ikke har råd til at få de lavere beløb, som der bliver tale om, i det øjeblik de gifter sig. Jeg ved ikke, om socialministeren har mulighed for at kontrollere sådanne tal, eventuelt via Københavns kommune, men enhver kan forestille sig, at uanset om tallene har den størrelsesor-

den eller en lidt anden, er det også en belastning af vores boligmarked. Der er derfor mange grunde til, at man nu ændrer den holdning, og det kan nås endnu i det lille lovforslag, der her foreligger om en kompensation til pensionisterne og andre.

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det, at beregninger viser, at momsforhøjelsen vil betyde 1,8 pct. i udgiftsforøgelse for pensionisterne. Jeg vil som hr. Erling Dinesen sige: hvilke beregninger? Jeg går ud fra, at de bliver fremlagt for udvalget, og dér tror jeg man ikke bare skal sammenholde kompensationen, som den her er foreslået, med den kompensation, som blev ydet sidste gang, men bl. a. stille spørgsmålet: hvor store prisstigninger har man i de beregninger, som socialministeren grunder sit forslag på, regnet med at momsforhøjelsen vil medføre, og er de med i de 1,8 pct.? Det er en helt oplagt sag, at en momsforhøjelse medfører prisstigninger, det ved vi. Måske det allersidste spørgsmål kan besvares allerede nu af socialministeren.

Jeg skal i hvert fald anbefale, at udvalget ser nøje på det kompensationsforslag, og at man stiller de nødvendige ændringsforslag.

Vedrørende børnetilskuddene må man igen stille spørgsmålet: hvem er det, der rammes hårdest af en momsforhøjelse? Det er unge under uddannelse, det er pensionister, og det er lavtlønnede. Pensionisterne får altså en vis — for ringe — kompensation, så vidt man kan skønne, men unge under uddannelse får indtil videre ingenting. I lighed med andre vil jeg efterlyse nogle oplysninger om, hvilke beløb der skal stilles til rådighed ekstra til ungdommens uddannelsesfond. Jeg har set, at undervisningsministeren er her i dag, og finansministeren gjorde opmærksom på, at han arbejdede med et sådant forslag. Det må være rimeligt, at tinget får besked om, hvor stort et beløb det drejer sig om.

I øvrigt er det jo sådan, at uddannelsesfonden forringes relativt i disse år; man går over på lån i højere grad end før, og de lån, man derved tvinger de unge til at optage, bliver stadig dyrere i kraft af den stærkt stigende rente, og renteudgifterne skal nu måske ikke mere være fradragsberettigede — det er jo en tanke, regeringen arbejder med. Men moms og dermed tilskuddet til arbejdsgiverne skal de unge skam betale. I